ІВАН МАНИЛО-ДНІПРЯК

ФЕНОМЕН

ПОЕЗІЇ
ГУМОРЕСКИ
ЕПІГРАМИ ПАРОДІЇ
ДРУЖНІ ЛІТЕРАТУРНІ ЖАРТИ
БАЙКИ

diasporiana.org.ua

НЬЮ ЙОРК 1976 ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Іван Манило-Дніпряк

ФЕНОМЕН

***

"України далекої,
Може, вже немає . . ."

Т. Шевченко

*

Любов і ненависть – два почуття, що самі себе живлять, але ненависть існує довше.

БАЛЬЗАК

*

Прости, прости за богохульні вірші,
Прости тверді, зневажливі слова!
Гіркий наш вік, а ми ще, може,гірші,
Гіркі й пісні глуха душа співа.

МАЛАНЮК

*

Кажу собі:
товаришу москаль,
На Україну
зуби не скаль...

МАЯКОВСЬКИЙ

Мюнхен, 1950

Іван МАНИЛО-ДНІПРЯК

ФЕНОМЕН

Поезії
гуморески
епіграми
байки
дружні жарти

Нью-Йорк 1976 Філядельфія

ПЕРЛИНИ ДНІПРОВИХ БЕРЕГІВ

На подвір'я моє журавлі прилетіли

На подвір'я моє журавлі прилетіли,
Принесли мені слави й роси
із Дніпра,
Принесли мені щастя й здоров"я
для тіла,
Принесли мені те, що в степах
не вмира. . .

Журавлі, журавлі! Чую рідний
ваш клекіт. . .
Як я довго вас ждав, між чужими
вмирав. . .
Розкажіть мені все про Вкраїну
далеку,
Про моє Запоріжжя й сумний
Січеслав.

Журавлі, журавлі! На якім
видноколі
Я зустріну ще вас і чи стріну коли?
Пробандурили ми в придніпровому
полі
Свою долю навік. . . Дні звитяг
одгули. . .

США, 7 січня, 1976

НАД КАНЕВОМ ЗОРІ

Зорі, зорі! Над Каневом зорі
Пропливають, мов сяйво святе.
І Тарас – наш Пророк яснозорий –
Устає із могили і йде.

Він крокує відважно, широ́ко,
Всюди чує московський галдьож:
– Что ж ти бродіш всю ноч одіноко?
Что ж ти девушкам спать не дайош?

О, Тарасе! Вертайся, будь ласка!
Потемніла в степах хоругов...
Дорога марксо-ленінська казка
Малоросам, мов слава й любов.

Так, ти – Велет, Пророк...Москалям же
Не докажеш свою правоту...
Рачколази- хохли не поляжуть
За твою У к р а ї н у святу!!

1974

МРІІ

Сіно згрібають дівчата,
Линуть лугами лелеки,
Сонце – обличчя Сократа –
Мріє про щастя далеке.

Мрію і я: над лугами
Пісні покласти покоси
І доторкнутись губами
Там, де лежать твої коси...

Коси ті пахнуть степами,
Коси ті – крила лелеки...
Хай буде вічно над нами
Небо блакитне й далеке!

1975

***

КОЛИ ВМИРАЮТЬ ДІВЧАТА...

Коли вмирають дівчата –
    сумом сивіє плодюча плянета,
Плачуть майбутні століття
    в серці моєму й душі...
Коли конають дівчата –
    плачуть-ридають поети,
Сиві сувої суму котять
    на з"їдені вже спориші.

Коли вмирали вкраїнки
    у тридцять проклятому році –
Ридма-ридала моя Україна,
    припавши до піль і до скель,
Тільки Росія і Захід
    без зайвих турбот і емоцій
Дивно-безбожно стояли
    осторонь наших осель...

1975

. * .

ЗУСТРІЛИСЬ МИ...

Зустрілись ми в Атлантік Сіті
/Не випадково це було/,–
Неначе чайчине крило,
Прилинув лист в розповні літа.

Теплом від нього струмувало,
Бриніли спомини-вогні...
Дніпровські зорі... Нові дні...
І все це нас зачарувало!

Гойдалися на хвилях дружно
Василь Чапленко, Ів. Дніпряк...
Мов Ненаситець чи Кодак,
Дзвеніли води харалужно.

...Ми пливемо,немов у рай,
А може в царство океану...
Чайки кигичуть нам пеанно:
Для України скрізь дерзай!

Для України! – Для Дніпра
Бандурить наше кожне серце.
Чужинець-ненажера дметься,
Бо всюди чути: – Н е п о р а!..

Професоре! Хай дніпровії
Мечі обпалять бойові,
Щоб встали мертві і живі
За нашу Славу – Вічний К и ї в!!

США,1973-74

ОСЕЛ І ЗАЄЦЬ

Ген під калиною у лузі
Зустрілись давні друзі –
Осел і Заєць-бігунець...
– Ну, де ж літав? Ну, де скакав?–
Осел у Зайця запитав.–
Я маю мудрий рішенець:
Гайнемо ,брате, на баштан,
Там кавуни і стиглі дині
Самі в рот лізуть не віднині...
Там дід старезний – не титан!–
У курені, неначе в перловині...
– Мене туди заманюєш дарма,
Бо знаю: там капустоньки нема!

США, 1975

СВИНЯ І МЕЧ

Меч Святослава впав в калюжу,
А в ній купалася Свиня:
– Усім признатися я мушу:
З Мечем помиї п"ю щодня,
Заляпую боківки білі...
Мені й на власника начхать...
Не підведуться дужі й смілі!
Індиферентна наша рать!
Кнурі-хохли не йдуть до бою –
В болоті булькає наш вік...

Свиня захрюкала від болю,
Бо Меч їй череп пересік!

* * *

Таких "героїв", кожен знає,
Стрічаєм дуже часто ми.
Чи тут, чи там у Ріднім Краї
Вони живуть і умирають
Не лицарями, а с в и н ь м и!!

22 травня, 1973
С Ш А

МЛИНОКУЗНЯ

Далекий Рідний Край... Веселі лиця.
Ген Млин стояв на пригорку в селі,
Перетирали жорна жито і пшеницю,–
І степом пахнув хліб на кожному столі.

Про Млин той славонька в розповні гомоніла,
Ланами линула, гриміла наокіл:
– О, людоньки, спішіть з довір"ям до Манила,
У нього Млин преславний на сто сіл!

Минули так літа. Нова настала ера.
І Млин (з наказу) кузнею стає...
Сміється скрізь людва:–Той Млин – холера,
Уже давно не мелей не кує!...

16 березня,1973

БЛАКИТНА ГОНДОЛА

(Пам"яті Зосима ДОНЧУКА)

Коли помирають поети,
Згасають зірчасті світи
І тихо ридають плянети,
Мов знають: не вернешся й ти...

Безмежжя блакитна гондола
В віки осяйні відпливла...
Повір, не забудем ніколи
Тебе, твої книги й діла!

Прости! І не гнівайся, друже,
За жала і мед епіграм...
Наш Київ , великий і дужий,
Безсмертям осяє твій Храм!

США, 1974

-*0*-

К У М А

(За В. Корбаном)

Одна Кума довідалась з газет,
Що виловлений з моря Кит-поет,
Співає він, як кажуть скрізь, предивно,–
Язик його три тонни важить рівно!
– Оце так язичок! –Аж заревла Кума,
Здивовано ударивши в долоні.–
Такого язика – ах, певна я! – кат-ма
І не було у древнім Вавилоні...
Чого ж це він, цей Кит, так зажурився?
Його язик мені б, до речі, пригодився!
Я б так тим язиком сусідку відшмагала,
Що та вже й рота б більш не відкривала,
А то куди не йде,
Про мене щось плете...

Той Кит на березі лежав між трав,–
Він, з а д и х а ю ч и с ь, с к о н а в.

8/II-74

ВЕЛИКАН

Накинувши аркан
На Ватикан,
Гримить Гримайло й зуби точить...
І йде слов"янський Великан
Із тьми віків у сяйво дня і ночі...

Слов"янщино! Прийми пораду із порад:
Твій час настав і вже нема н а з а д!!

1966-69

ІМ-Д, Берлін, 1944

В НЬЮ-ЙОРКУ

Приїхав до Нью-Йорку Маківчук:
– Ах, що за рев! Ах, що за гук!
Ах, що за сяйво на Бродвеї!
А вулиці, мов вулики-алеї!
А український хмаросяг
В захмар"я зносить рідний стяг!..

Аж тут москаль за руку смик:
– Ти одурел?.. Не большевик?!
На кожній вулиці – поглянь!–
Старці, повії й різна дрянь...

– Повії? Де? Ходім, браток,
Але сховай подалі партквиток!

Вони пішли, де сексу спліт...
Сумують Брежнєв, Білодід...

1973

ХВИЛІ

"Протилежний до засад революційного українського націоналізму є націоналізм імперського забарвлення, який марить про творення української імперії..."

Лев Ш.

("ВІСНИК", ч.2,1967)

Амурські хвилі б"ють у береги,
Вже їхній гомін чути за Уралами...
Слов"янщину ми кров"ю зберегли
І власними кістьми переорали ми.

Байкал, Якутію, де мох цвіте,
І Колиму з кривавою Воркутою
Ми проклинаємо і любимо за те,
Що станемо навік ми там розкутими.

Дніпро, Печора, Сян і Єнісей –
Артерії імперії великої...
"Во глубінє сібірських руд" Еней
Дракона жовтого на бій викликує.

Амурські хвилі б"ють у береги
(Ще повінню розіллються, відомо нам)...
Слов"янщино! Зітри тих до ноги,
Хто служить жовтоницим жовчним демонам!!

1967

--**--

Людмила КОВАЛЕНКО

Її, окрадену, збудили
На нашій не своїй землі
І пам"ятничок спорудили
На цвинтарі в чужім селі...

І сниться іноді Людмилі,
Що вже вона лежить в могилі...
І, мов Жар-Птиця золота,
Над нею Вічність проліта...

Людмило, крале з України!
Ще не вмирайте сотні літ!
Долайте осяйні вершини!

...Забувши цвинтарний ґраніт,–
Хай Ваша с л а в а в КИЇВ лине!!

США,1966

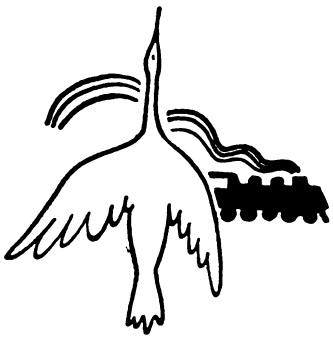

ГИМН СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Ще не вмерла Україна
Мила, повновида,
Галушками й Пиріжками
Ворогів закида.

Какає та чтокає,
Чтокає та какає...
І Росія-матушка
З радости підскакує.

Не підскакуй, матушко,
Не радій, Росіє,–
Урожай збереш такий,
Як сама посієш!

Вийде-вийде черевом
Та русифікація!..
Запанує навік-віки
Українська нація!

Ψ

ОДУЖАННЯ

Скільки сонця надворі!
Скільки сяйва! Вінків!
Пестять небо прозоре
Дніпровії степів.

Йду щасливий з палати,
Знов здоровий... В строю...
Буду знову палати
За Вітчизну в бою!

Вірі ВОРСКЛО

Віра Ворскло, гарненька на вроду,
Чом так пізно зустрілися ми?
Так давай-но заради народу
Разом пісню про щастя сурмить...

Ти живеш у далекім Торонті
І плекаєш у серці розмай.
То ж не будь ти для мене, як Ґонта,
Поетеси пера не ламай!

Не боюсь ні меча, ні могили
(Я воскресну, мов Київська Русь)...
Віра Ворскло! Кохана і мила!
Я в о г н ю твого серця боюсь!!

1969

:

ПРО М. ПОНЕДІЛКА

/автора гуморески "Цілий круглий пшик"/

Хто з нас не знає Понеділка?
Він автор книги "Кругла дірка..."
Куди не піде він і де
Пером не поведе,–

Про нього славонька, у бочку мов, гуде...

А я скажу Миколі Понеділку:
Не чванься "славою" з дзвінички в загумінку,
Бо вийде з тебе цілий к р у г л и й пшик...

Сміється з тебе рідний Чортомлик!

1966

РЕНЕҐАТАМ

Не канадієць я ні трохи,
Не москвофілець я ніяк...
Хоч трахніть об стіну горохом,
Я – українець Ів. Дніпряк.

Даремно славите, панове,
Свій едмонтонський "рідний" край,–
На київському полі крови
Зітнем вам голови... і край!!

1968

*

СОЛОВ"Ї ТА ОСЛИ

– Не прийняли мене до "СЛОВА",–
Промовив Соловей – поет Грицько Діброва...
– Овва! Й мене ж не прийняли...
Осли
До нас не д о р о с л и!!

1966

**

МАСТАК

– Тебе друкують у "Свободі"
Серед марудних платних оголошень...
О, ме-ке-ке! О, ме-ке-ке!
Та й годі!
Нащо тобі таке?–
Мов плюнув у лице мені Гаврило Воша.

Ось довідка: Гаврило Воша – це мастак
Пролазити усюди сяк і так...
Його запрошує і "Вісник", і "Свобода"
Ще й "Перемоги шлях" друкує радо...
На всякі свята – вже готова пишна ода,
Бандеру ж він несе, немов для маскаради...

Продажний писарю! О, ме-ке-ке!
Нащо тобі таке?!
Пиши про Самчука, Манила чи Петлюру,
То й не загинеш у неславі здуру!..

1966-74

..о..

КІНЬ ТА СВИНЯ

Свиня, вернувшися з війни,
Де не була ні в якій скруті,
Всі виставила ордени,
Мовляв, за подвиги здобуті,
Мовляв, і я уже не та –
Від орденів аж золота...
І раптом чує від Коня:
– Ти все одно – Свиня!

Юр. КОСАЧЕВІ

Косач...Юрій Косач...
Як з тобою бути?
Косиш ти чи просиш,–
Знов збирайся в путь ти.

За вікном розмаї
І бренить трембіта...
А тобі немає
Ні весни, ні літа.

Сині океани...
Ґемінґвей і Горький...
І пливуть тумани
Над твоїм Нью-Йорком.

1965

..*..

БУГАЙ-ПРОПАҐАНДИСТ

Бугай червоний – що за диво?! –
Прославлений пропаґандист,
Піднявши вгору хвіст,
Кричав-ревів, мов юродивий:
– Коли б ми Маркса-Леніна не вчили,
Які були б в нас творчі сили!?
А так, як знає це й Москва
(Цю правду ствердити пора!),
Від Колими аж до Дніпра
Кількамільйонна вже злетіла голова!..

Не ждіть від Брежнєва й Добриніна добра!!

ВІНА

Очерет...Життєрадісний спів!..
Квітне луг, наче біла лелека.
Громовиця іде з-за гаїв –
То близька, то,як вічність, далека.

Квітники, чебреці, полині
Чорнобривлять мою Україну.
Мов ромашка, цвіте в далині
Те село, що його я покинув.

А веселка-дівча за Дніпром,
Розгорта найкоштовніші віна...
Я пливу в твої плеса човном,
О красо чарівна й буревійна!

США,1975

ДО В. В.

О, мрійнице, поезії Богине,
Про тебе всюди слава лине!..

Від озера Кохання по Сиваш
Говорить світ про тебе наш.

О, мрійнице, моє ти Ельдорадо,
Приїду я до тебе дуже радо,

Щоб ти моя Богине мила,
Мене й Пеґаса полонила...

ВЕДМІДЬ І ГАДЮКА

Кублище під колодою. Гадюка –
Непросипуща бездержавна злюка –
Від гніву й рот розкрила
Аби ужалити Бурмила...
Ведмедю, стережись, хоч ти і сила!

ALEXANDER SOLZHENITSYN

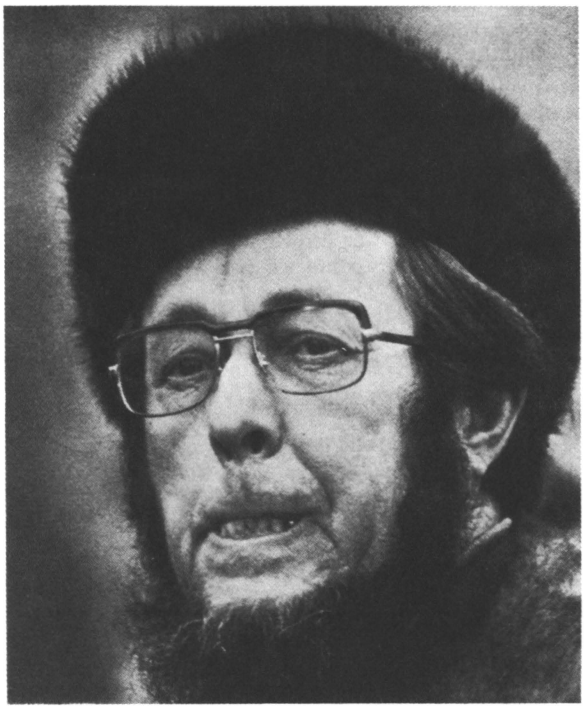

БАРАН

Щоб не довідався Чабан,
Баран
В осінню пору
Під гору
Узявся віз тяжкий тягнути
Аби, як кажуть, славоньки здобути...

Той віз – о, горя мить!–
В яру із Бараном лежить...

Мораль?
З проваль
Баран не вивезе наш віз у даль...

1945
-"-

СОН ЗАЙЦЯ

Під плугом Заєць спав.
Рілля, мов ніч, чорніла
І грози падали у заозерну синь...
-- Цю землю я орав,
Глушив нещадно й сміло
Пирій, осот і запашний полин;
Я плуг тяжкий тягав
Поміж цупким поріддям трав...--
Так Заєць снив...

І був щаслив!

1946

.*.

"ДРУЗІ"

Воли
Тягли
Важучий плуг...
А безпечальний друг
Розсівся з батогом на плузі:
– Анумо швидше, друзі!

Притомлені Воли
До нього прорекли:
– Хоч ти і давній друг,
Та не сідай на плуг!

1946

ПЛУТОН І ЧУ ЕН-ЛАЙ

Вже й Чу Ен-лай лишив квітучий Білий Світ
Услід
За Сталіним лукаволиким...
У царстві тіней стрів його старезний дід –
Плутоном звався він великим:
– Ти Сталіна шануєш, Чу Ен-лаю
(Таких "пролетарів" я добре знаю!),
Тебе також не пустимо до раю;
Усім вам тут кипіти в казані
На дні...

* * *

Ось так прирік Плутон не одного вождя...
А їм петля ж судилась за життя!

12 січня, 1976

ТРОЯНДА

Троянду вітром зірвало і кинуло в море,
І кинуло в море на горе, зневагу і сміх...
–Трояндо, трояндо!– так Море до неї говорить.--
Мені не потрібно пелюсток твоїх...

На березі Моря трояндовий міт.
А хвилі регочуть і вітер, як вічність, шумить...

КОПИЦЯ

В багно Копиця запливла...
Гула:
– Журналик "Нові пні"
Я видам і на дні...

Так епіґон Волиняка
В багні ще славоньки шука...

Чи ж винна мафія із "СЛОВА",
Що та Копиця – безголова?!

1974

–*–

Гнатові О. ДІБРОВІ

Багато літ вмирає Гнат Діброва,
Багато літ конає в самоті...
Та рідне слово, рідна пишна мова
Його тримають досі при житті.

Живий поет!.. Ще дихає с а р а к а,
Троянди й терен квітнуть на путі;
І місяць, мов старий рудий собака,
Йому ще лиже п"яти золоті...

Пишіть! Живіть! Не гнівайтеся, Гнате,
Шанують Вас і блазні й королі...
Життя ж таке веселе і багате!
Життя – єдиний скарб на цій Землі!

США

-.-

Микола ПОНЕДІЛОК

Понеділок – не вівторок,
Понеділок – день біди,–
Хоч йому вже понад сорок,
Натворив беліберди...

Він літає, як той вітер
Вздовж своїх життєвих гін,
Хоч штани вже добре витер,–
Парубкує й досі він.

Від його смішних кальорій,
Хлєстаковщини й "борщу"
Я втечу на Чорне море,
В Запоріжжя утечу;

Там гуляє Гуляй-Поле,
Гомонить там Дніпрельстан,
Там забуду я, Миколо,
Чужини тугий аркан...

Там забуду і Кізка я,
Когут Зою призабу...
Там джерела не всихають,
Кличе степ на боротьбу!

-ж-

Написано разом з Вас. Ґедзем.
Останні три строфи написа я – Ів.М.-Д.

МОЛИТВА ЧУХРАЇНЦЯ

Дай мені соборну неньку,
Дай гарячі калачі,
А я буду потихеньку
Спати в просі на печі.

Дай пожити без мороки,
Дай безхмарні нові дні,–
Я полину в степ широкий,
Щоб поспати в бур"яні...

1974

"МЕЦЕНАТ"

Хвалько-нездара Денисюк
В брунатно-жовтім жабуринні,
Де навіть не купались українські свині,
Раз вилізши на сук
Чи дрюк,
Хвалився перехожій Катерині:
Який то він простий, культурний і негордий,
Який то він герой і меценат:
В загумінковому літ. фонді
Своїм приятелям він – друг і брат...
Мовляв, прикрившись величчю і славою
Великого Каменяра,
Літ. нагороди роздає то правою,
То лівою рукою... До Дніпра
Йому немає діла... Тож до гробу
Він буде нагороджувать своїх
Дрібних, нікчемних книгоробів –
На "славу" галичменів бойових!

Тремтіть писаки зловорожі!
Вас проковтне багно й нетеч...
Вже стало Слово на сторожі!
А з ним мій Щит, Перо і Меч!!

Нам не страшне, що душу верне...
Не кличуть нас ч у ж і вогні...
А ваше, Денисюк, Жюрі мізерне
Хай далі спить у летарґічнім сні!!

США, 15/XII- 74

-х*х-

ЛИСИЦЯ ТА ЇЖАК

Порадила Лисиця Їжакові,
Щоб поголився він, причепуривсь,
Щоб виглядав, як личить козакові...
Їжак послухав ради, поголивсь.
Та як з'явився він із голим тілом, –
Лисиця хап його – і з'їла.

Їжаче, байки оцієї не забудь.
І завжди сам собою будь!

1966

ХОХЛАНДІЄ!

Якийсь нездара-пустолоб
Заліз в старий, як світ, окоп.
Йому здавалося: війна палахкотить-вирує
І з москалів-ляхів він покепкує...

Одержить орден, Хрест, медаль...
І поведе нарід у задунайську дивну даль...

На жаль,
Як певно знають ген і за морями
В окопі тім
Брунатно-золотім
Він лише к р і в ц ю проливав із комарями!

Тож комарів було немало ним забито...
Додому "лицар" брів поважно й гордовито!

А де ж він був під час останньої війни?
Подалі плазував у сивокрилі бур"яни...

Таких хохляків на приміті
Ми досить маємо на цьому світі!

Хохландіє! Твій Віз-Державу
Хохляки затягли,
Мов степові воли,
В ганьбу століть, безкрилість і неславу!!

16/XI-
1974

***

S E M P E R I D E M

Завжди те саме я кажу тобі:
Люби Вкраїну, ніжну, рідну мову,
Міста і села жовтоголубі...
Люби свій край, мов соловей діброву...

Завжди те саме я кажу тобі:
Люби Дніпро – ріку свого народу,
Гартуй меча й готуйся до походу!..
Плоди безсмертя зріють в боротьбі!

Завжди те саме я кажу тобі:
Де б ти не був, плекай єдину мрію –
До України приєднай Росію...
Нас Вічний К и ї в поведе на бій!!

1967-75

БОГИНЯ

(За Вол. Ю.)

Одного дня лежав я під дубочком,
Ген-ген до хмар закинувши свій зір.
Аж чую щось шелеснуло листочком...
Подумав я: гадюка або звір.

Я обернувся. Боже мій, що бачу!
Стоїть богиня – дівчина струнка.
А очі карі, плечі – бронза наче.
А за плечима – шовкова ріка.

"Добридень!"– каже. Голосочок милий
Луною в серці ніжно відгукнувсь.
Я занімів, і встать мені несила...
"Вітаю вас"– устами ворухнув.

Прочумався і випростав я спину
І на коліна звівся: "Ти чия?"
"Дай закурити!.. – мовила богиня,–
Ходім під кущ – і буду я твоя!"..

"Спасибі,дівчино! Ти щедра й мила,
Мені вже, знаєш, чималенько літ..."
"Я – українка і люблю Манила,
Йому віддам я радо перший цвіт!"

1975

–*–

АБРИКОСИ ЦВІТУТЬ...

Ол. Гай-Головкові

Абрикоси цвітуть... Абрикоси цвітуть...
Будуть гнутись гілля від жаданого плоду,–
І виходять бійці на продимлену путь,
Щоб віддати свій цвіт для безсмеря народу!

* * *

МОНОЛОГ Є. МАЛАНЮКА

Є тільки смерть, є тільки тьма
Та пристрасна музика муки...
Прийди ж ти, мудра і німа,
Склади на грудях мертві руки!

... І ти прийшла – і сталась тьма,
Вселилась в мене ніби ти вся...
О, Смерте-Матінко! Нема
Мене..., немов і не родився!

ЯК ДБАЄШ, ТАК І МАЄШ

Орли
Із поля вістку принесли,
Що люди там стебло плекали,
Про колоски ж не дбали...
Жнива! Жнива! Вістки тривожні:
Стебло високе – колоски порожні...

*

МОРЕ Й РІКА

Якась широка й гомінка
Ріка
Хотіла Море обминути,
Щоб незалежною побути...
Зібрала води, піднялась
І – знов у **Море улилась...**

*

ВЕЛИКА ХМАРА

Велика Хмара гомонить,
Бринить
І блискає до площ...
А Дуб гіллястий тільки кпить:
– Велика Хмара – дрібен дощ!

*

ПЕРЛИНА

"Росія проковтнула Україну"...,–
Прорік Донцов і сів на корабель.
Й відчаливши за тридев"ять земель,
Продав таку перлину:
"Народ без пазурів і пащі –
Пропащий!

В СЕРЦІ У МОЇМ...

(За П. ТИЧИНОЮ)

Якщо я десь не оспівав калину,
Якщо у вірш не ввів весняну цвіть,
Мені не ставте, друзі, у провину,
Ви, критики, в докорах не кипіть.

Як солов"я забув згадать я в пісні,
Не ремствуйте, шановні читачі,
Бо настрої були не благовісні,
А темнії... Думками летючи

Над цвіттю степу, над блакиттю моря,
Я бачу світ в тривозі та імлі:
Ще ж скільки крові, скільки муки й горя
На придніпровій осяйній землі!

Тривожне ж сонце устає над нами
І дивиться на землю з-під руки.
Ще діти умирають перед нами,
В Мордовіях ще гинуть Сверстюки...

В густих лісах, на чорному безкетті
Карпатських гір я бачу кров і дим,
І кожний постріл на оцій плянеті
Вистрілюється в серці у моїм.

Якщо я десь не оспівав фіялку,
Ви, критики, пробачте це мені.
Я сам, якщо признатися,– ізмалку
Любив веселі квіти весняні!

І ця любов не згасла і не вщухла...
Та серцю, що робить,скажіть мені,
Коли я бачу з голоду опухлих
У придніпровій рідній стороні?

Чи ж можу я виспівувать лірично,
Як бачу перевертнів, біль і бруд?!
...І скаже критик: "Малоестетично;
Такі "шедеври" викинути в Прут!".

Щоб критиків послухать – це не вадить,
Але не тих, хто сам життя не зна.
Навіщо вірші утюгом ще гладить?–
Немає правди в цьому ні зерна.

Хай пісня буде щира і неложна,
Хай чиста правда з неї устає.
Бо на землі моїй сльозинка кожна –
Солона – в серце падає моє.

Якщо я десь не оспівав калину,
Якщо у вірш не ввів вишневу квіть,
Мені не ставте, друзі, у провину,
Ви, Новиченки, дуже не кипіть...

Не можу ж про калину я співати,
Коли в колгоспах – стільки чорноти,
Коли Морозів за чавунні ґрати
Червоні запроторюють кати.

Бо не в собі ж я, а увесь – на людях,
Бо все моє – чи зблизька, чи здаля.
Кипить в громах земля, мов серце в грудях,
І стогне люд під скрегіт москаля!!

1972

Дещо про Нострадамуса і його передбачення

Нострадамус (астролог жидівського походження), який жив 400 років тому в Франції, записав різні передбачення, що, за твердженням знавців цих записів, послідовно збуваються. Передбачення недалекого майбутнього припадає на 1970-1980 роки: Вогненний Бог із димом і громовицями зітре з поверхні землі міста і жовтий Схід залле Захід... Найтрагічніші роки будуть 1996-2006. Почнуться загальний світовий голод і чума. Одна з найдальших плянет почне наближатися до Землі, спричинюючи безперервні дощі. Через утрату рівноваги земної осі океани заллють водою материки і людство загине...

Енциклопедія Британіка пише, що Нострадамуса ще й тепер пам'ятають за його передбачування майбутнього. Народився він 1503 року. Студіював філософію, а потім вивчав медицину, яку закінчив в 1529 р. Став відомий своїми пророцтвами десь біля 1547 року. В 1555 році видав свої пророкування майбутнього під загаловком "Центурії". Цю книжку нещодавно видано навіть російською мовою (на жаль, не укр. мовою!). Астрологія, як наука, в той час була дуже поширена, — і в 1558 році він видав друге збільшене видання своєї книжки. Багато з Нострадамусових пророкувань уже збулися. Помер Нострадамус 1566 року. Його передбачення майбутнього читають досьогодні. Пророкування Нострадамуса викликали багато коментарів і суперечок.

Що я можу до цього додати сьогодні? Нас, звичайно, найбільше цікавлять роки 1970-1980... 1975 рік — Божий рік... До 1980 року недалеко. Нострадамус, здається мені, і на цей раз не помилився. Перенаселений жовтий Схід, тобто Китай, який має вже 800 мільйонів населення, дуже легко може кинути на всі фронти проти Росії-СРСР понад 100 мільйонів бійців, озброєних, як кажуть, до зубів і ніяка червона армія дикої Московії не зможе їх зупинити! Китайці дійдуть аж до Парижу, затопивши в жовтому океані Росію, Німеччину, Францію та інші держави. Мине можливо, аж два-три роки... Китайці бу-

дуть китаїзувати Росію і в хвіст, і в гриву, — і здаватиметься, що цьому не буде кінця. Але тут вступить у війну Америка і знищить китайців новою невідомою і невидимою зброєю, — в вогні згорять китайські бази, ескадри, орди. На руїнах СРСР виростуть нові незалежні держави, встане, мов Дніпровий Прометей, НОВА УКРАЇНА — СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ УКРАЇНИ (про це читайте більше в книзі "Меч Святослава" на 71-й сторінці).

Сибір, очевидно, буде приєднаний до Аляски, бо ніяка Америка не віддасть його ні Росії, ні Китаєві, ні Японії... Так Росія нарешті розплатиться за всі борги з Америкою ще з другої світової війни.

На Близькому Сході, можливо, спалахне; війна за нафту, араби будуть і далі пасти ослів, кіз і верблюдів. — Виросте на диво всього цивілізованого світу могутній Великий Ізраїль...

Росія буде невеликою державою, ніби сучасна Австрія, Туреччина чи Португалія. Вона вже нікому не буде загрожувати. Багато росіян українського походження знову повернуться до своєї Рідної Матері-України, вони всіх будуть запевняти, що вони "тоже українці". Ця порода гнучкошиєнків-рачколазів знову пристосується до нових умов життя. Чи ми будемо їм рубати голови? Мабуть, що ні... Ми не будемо розбудовувати українських концтаборів.

Вашінгтон, Київ, Тель-Авів палахкотітимуть с в о ї м сяйвом над віками. Ніхто надалі не буде порівнювати Великої України з Цейлоном, Замбією (таке я сам читав у одному англійському журналі). Тлінні залишки Мазепи, Петлюри, Скоропадського, Бандери, Мельника, Маланюка, Багряного, Осьмачки та інших видатних українців будуть перевезені до київського Пантеону Слави, а на острові Хортиця, немов на Мангатені, виросте український Нью Йорк — місто Слави, квітів і добра — НОВЕ ЗАПОРІЖЖЯ, де я вчився колись і відпочивав над Дніпром у Дубовому гаї.

Я — не Нострадамус, але я переконаний, що людство переживе і голод, і чуму, і нові потопи, бо Вища Божа Сила не допустить до хаосу в космосі.

Багато з нас не доживуть до 2006 року, одначе ті, що доживуть, переконаються, що я мав рацію, тому й згадають мене незлим тихим словом.

СРСР. Червона Хохландія – рівна поміж рівними...

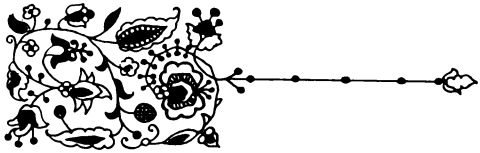

ХОХЛАНДІЯ

Куди сховаюсь від злоби
Іуди, Каїна і Хама?
Куди подінусь від юрби
Патріотичного Бедлама,
Коли скотинячі лоби
Не втне ні меч, ні епіграма!..

М. Вороний

ТУРИСТКА

Приїхала Туристка з України...
Туристка? Так! Весела, чарівна...
Ходила тут, неначе королівна,
Всміхалась їй Гудзонська сторона.

І запитали ми Туристку:
– Хто Україну гне і палить на вогні?

Вона ж очима злісно блиска:
– Про це не слишала і в сні...
Хай знають підлі ботокуди:
Була Хохландія і буде!

Іван ДРАЧ

Читачу мій! Мені пробач,
Що я поет Іванко Драч
З поезій воду виливаю...
Тобі ж і краплі не лишаю.
Хай соняшники скрізь цвітуть!..
До сонця вказують нам путь...

Ол. ДЕ

Велика чутка скрізь іде,
Що на Парнас проліз Ол. Де...
Тож плем"я жваве й молоде
Запитує: – А твори ваші...де?
А я від себе щиро так:
Пишіть, немов Оноре де
Б а л ь з а к !

*

Вас. Ч-КО

У нього з ніздрів виліта вогонь
І осипається поволі позолота...
А з рота – регіт, в книгах бронь
Бринить історії, неначе в Вальтер Скотта!

Леонідові ПОЛТАВІ
Леонідові ЛИМАНОВІ

У Берліні, Відні, Реґенсбурзі
Ми проходили, мов вірні друзі...
В Запоріжжі, Києві, Полтаві
Йтимемо, мов друзі величаві!

Сидір А. Ковпак(квітень, 1943)

Він за Росію йшов на бій...
І за Росію склавши кості,
Лежить тепер в землі сирій...
Йому не с я ю т ь високості!
За ним не журно У К Р А Ї Н І,–
Гниє в землі Ковпак-Скотінін!!

"ПІВНІЧНЕ СЯЙВО"

"Північне сяйво", та не сяє,
Бо хисту й трохи в нім немає.
Талант Слабутича погас,
А хтів він бути, як Тарас...

Отож, писати, мабуть, зайво,
Що вийшло десь "Облудне сяйво".

— * —

ОБ"ЄДНАННЯ ПИСЬМЕННИКІВ "С Л О В О"

Листи...Погрози... Сонні спростування...
Потік заяв... На маніївцях блукання...
О, "Слово"! Ні, не станеш ти мечем...
Ми, всі письменники, від тебе утечем!

ПРО К. КОЛОСОВУ

Раз відома Колосиха
Та сказала мені стиха:

– Повертайсь на Україну,
Бо без тебе там загину!..

Я ж сказав їй жартома:
– Там Хохландія сама...

А як я її припер
До стіни, мов Гуллівер:
– Правда, є УРСР!

-о-

НЕ ДОПОМОЖУТЬ...

– О,дайте їй аж десять мов
Аби запхала голову в ярмо...

І Україна голову в ярмо встромила,
А вирватися з нього вже несила...

Якщо ти сам собі не пан,
Не допоможуть Вашінґтон і Ватикан!

1970

–*–

А.ГАКОВІ(М. ЗАДЕШ)

Про Задеку-гумориста
Лине пісня голосиста,
А про Гака Анатоля
Лине слава з Гуляй-Поля...
Хай друкують років двісті
Його твори "Укр. вісті"!

* *

"МОДЕРНІСТИ"

В добу космічної ракети
Космічні родяться поети...
Тому "модерні" віршоплети
Повинні б канути у Лету...
Бо те, що вийшло від них досі
Лиш крутить декому у носі.

-*-

Й. ЛИС–Р ДО Л.ДОБ–ГО

Ти – президент, я – голова...
Хоч це для нас пусті слова
Та не пусті...вже в нас кишені...
Тож будьмо мудрі і надхненні,
Шоб наш величний УККА
До Київ Сіті доскакав...

--* * --

Ол. ЗАПОРІЗЬКОМУ

Коли Мати помирила,
До Олекси говорила:
— Йди, як лицар, до Манила,—
Запорізька буде сила!

***

ФОРД ДО БРЕЖНЄВА ПРИЇХАВ

Форд до Брежнєва приїхав:
— Що за люди!.. Що за втіха!
(Ще Л. Брежнєв і Андропов
Поцілують мене...в ж...опов!)

Форд і Брежнєв

"М І Т Л А"

Вас. Д.

Треба, звісно, щоб була
Для "Мітли" нова мітла,
Щоб уже без вороття
Вимела "Мітлу" в сміття...

*

Лев Т. ОР-РА

Був левом, орлом і горою...
Помер – ну, й ч... з тобою!

-*-

ЛІТЕРАТУРНИМ ЧЕКІСТАМ

Літній день схиливсь обличчям до Дніпра...
Ні, не ждіть , пани-чекісти, від Манила ви добра:
Чи то Дривнич, чи Хуменна, М.Вівторок чи Костюк,–
Вже на кожного готовий епіграмний в мене дрюк...

Я притисну літчекістів до ганебної стіни...
Нехай згинуть , Україно, твої виродки-сини!!

-*-

"ВІЧНИЙ РАЙ"

Хоч, кажуть, дружні, як собаки,
Чехо-словаки,
Коли ж нагрянули червоні посіпаки,
Упали на коліна чехи і словаки...

Коли б схилився так Китай,
То був би на Землі вже "вічний рай".

--

Богданові КР-ВУ

Ти – бібліограф! Ти шукав
На смітниках співців-естетів.
Але в поезії ти дав хука...
В науці теж щось без кебети!

*

БЛИСКАВИЦЯ

Якась критична Блискавиця
Ударила у серце Гриця,–
Вона не думала про те,
Що в Гриця серце золоте...

-*-

Юл. МОВЧАНОВІ

Вийшли в світ "Координати" –
Косачі та Рубчаки...
Не дивуйся , друже-брате,–
Скрізь пролазять слимачки:
На Парнас і під Парнасом,
Не бере їх навіть шляґ...
Тільки ж, певно, із Тарасом
Не зрівнятись їм ніяк!

*

Ю. Б.

Великий поет-початківець
Юрій Дуряківець...

*

КОРЕКТОРОВІ "ШЛЯХУ ПЕРЕМОГИ"

Коректоре, пильніш вишукуй у газеті "блохи"
І не скакай у гречку без Гриньохи...

-ж-

ВИДАВЕЦЬ Б.Р.

Що за гомін? Що за гук?
То бреде Романенчук:
Він киянином назвався,
Як до "КИЄВА" пропхався...

...

А. ОРЕЛ

Орел летить,як мрія,
Не б"є ніколи мух...
Він бачить Божий Київ
І Вічний Мудрий Рух...

Тепер лежить в Бавнд-Бруку
Без мрії і без руху...

*

ЛЮБЛЮ

Люблю глитати хліб насушний,
Люблю згинатись, мов лоза...
Люблю я босові послушно
Смердючу задницю лизать!

Пилип ПОСЛУШНИЙ

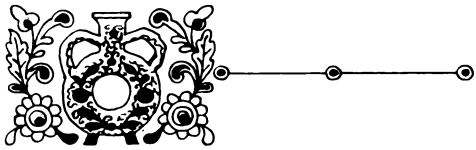

ІВАН ЛЕ

Ми всі в захопленні! Але...

В. ЛАГОДА

"Хмельницьким" ми захоплені! Але
П о р а вже написать Ів. ЛЕ
Роман "Мазепинці" не зле...

* *

Е. К.

Чесним людям тиче дулі,
Всіх смішить і так, і сяк...
Вчився ж "мудрості" в Зозулі
Лис-микитівський К і з я к!

Ол. СОЛЖЕНІЦИНОВІ

Хоч пишеш добре ти – не заперечу!–
І рідний с т е п перо твоє позолотив...
Не вилізай мені на плечі,
З своєю Родіной котись під три чорти!

—-

ГІСТЬ з ЕВРОПИ

Ах, мельниківець, ніби файний овоч,
Прибув у Філядельфію до нас...
Вітайте парижанина! Нехай живе Зданович!
Він Мельника підтримує щораз!

Хоча приміщення було напівпорожнім,
Одначе, там були Петро, Пилип і Ферапонт...
А при столі , де вхід, ура-політик кожний
По доляру й по два давав наМельниківський Фонд.

І так зібрали,кажуть, долярів із триста...
Тих долярів ніхто в УПА не занесе,
Упівським інвалідам – дуля промениста...
Проте, хай Вождь живе! Париж веселий – над усе!!

1956

-*-

"ВИЗВОЛЯЄ" СОРОК РОКІВ УКРАЇНУ...

(Яр. СТ-КО)

"Визволяє" Україну,
Аж болить у пупі...
Скільки ж можна, Ярославе,
Товкти воду в ступі?!

*

НАШІ ДРУЖИНИ

У Слабутича-Гобсека
Ходить жінка, як лелека,
А в Манила-байкаря
Сяє жінка, мов зоря...

РЕҐРЕС

Чи Дривнич, Кравців чи Дранчук,
Чи О. Тарнавський, чи Хуменна,–
Для мене це бляшаний звук,
Це епігонщина нужденна...
Я й Замчука не славлю до небес:
У нього творчий назріва реґрес!

*

Ярові СЛ.

Навколо тебе слави німб,
Але славетним ще не є ти;
Ти рачки виліз на Олімп,
Щоб... чистити чужі штиблети...

*

НА СМЕРТЬ Юрія ШЕРЕХА

(Не для дітей)

Помер і, звісно, захолов
Поето-критик Шерех-ов!
Помер – і дурень не згадає,
Що між живих його немає ,
Що вже не грає в жилах кров...
Хто ж винен? – Юрій Шевельов!!

ДІОГЕН І ГРАФОМАН

Колись за горами – ген-ген! –
Сидів у бочці Діоген,
Читав він книжку невеличку,
Що називалась "Гнали тічку",
Що написав її без мук
Письменник-графоман Дранчук...

Ах, чом і я не писарчук:
Я б теж писав без горя й мук?!

-*-

ДВА ЖУРНАЛІСТИ

Чи Теличко, чи Овечко
Щось літають недалечко...
Тож, звичайно, недарма
І на З"їзді їх нема!

* * *

За епіграму "Два журналісти" та деякі інші епіграми я одержав третю нагороду на З"їзді Українських Журналістів Америки й Канади(1966)

"""""

В. БАРА–ГУРА

Хтось пустив,неначе здуру,
У "Свободу" Бара–Гуру:
Бара–гурить сяк і так
Цей редактор-неборак.
Тож "Веселка"– наша мрія –
Не живе, а животіє...

ТО НЕ ВІЄ ДНІПРОВІЙ...

То не віє дніпровій –
По Підгір"ю йде Смолій...
Він шукає свою долю,
А знайшов "Народну Волю"...
Тепер спокій... Сам не свій
Шось там пише Ів. Смолій.

-!-

ПЕДАНТ

КОСТЮК

Педант – відомий буквоїд –
Сидить в "Ослові", наче кріт:
І це не так, і те не сяє,
А праці справжньої немає.

О, буквоїде, о, старий педанте,
Ні, не тобі судити ні мене, ні Данте!

* *

В ЧУЖІЙ СТОЛИЦІ...

В чужій столиці п"єдестал,
На нього Т. Шевченко став,
Але від того для х о х л і в
Не став палацом рідний хлів...

Артемові С. ОРЛОВІ

То не біда, що спить
свиня під дубом...
В. І.

То не біда, що спить
Свиня під дубом;
Біда, коли свиня
Не хоче бути книголюбом...

Біда,коли на вітер
Кидаєте слово;
Біда, коли о р л и
Підтримують "Ослово"!

*

Ів. К-Р.

Чи журналіст, чи лиш брехло –
Так славиться він у народі...
І це, пробачте, барахло
Звело гніздечко у "Свободі".

-?-

СМЕРТЬ ГРАФОМАНА

(На чужі мотиви)

Дав дуба рідний графоман,
Не дописавши свій роман...
Читачу, говори тихіше!
Гуменна цей роман допише!

ТРЕБА НЕБАГАТО

Від Америки і НАТО
Мені треба небагато:
До нових іти звитяг
І підтримати наш с т я г...

*

Галина ЖУРБА

Хоч суха, немов верба,
Ще скрипить, шумить Журба...
І на Шереха-жучка
Підняла й вона дрючка!

--

І НЕ РІЖУТЬ...

І не ріжуть, а він мека...
Хто ж такий? – Мартин Задека.

-*-

Т. ОСЬМАЧКА

Я з Т. Осьмачкою дружив:
Він був, як сокіл в високості...
Було, приїхавши до мене в гості,
В своїх поезіях і плакав, і тужив.
Осьмачко! Соколе небесний!
Я знаю: ти в мені воскреснеш!

ВІРА ВОВК

То в Київ, то в Нью-Йорк
Мандрує Віра Вовк:
У Осло і в "Ослово"
Її лунає слово...
Заради слави й грошей
Вона для всіх хороша...
Вона собі мандрує...
Лиш мало що друкує...
Всі люблять милу Віру
Без сорому і міри...

*

СИДИТЬ БАБА НА РЯДНІ

(Це народне? Ні, моє, друк.

в час. "Нове Запоріжжя",1942)

Сидить баба на рядні
Та й рахує трудодні...
Ні корови...Ні свині...
Тільки Сталін на стіні...

-о-

Ол. КОВІНЬКА

Хто то бринька? Хто то тінька? –
Гуморист наш Ол. Ковінька.
Переживши Вишню, рад,
Що проліз у перший ряд...

РОСІЯ

Росія кожного повчає:
-- Вклоняйтеся! В нас лямпа Ілліча є...

А тих, хто проти, не мина́ –
По-ленінському голови стина!

-"-

ХРУЩОВ І ТІТО

До Тіта-троглодита
Прибув Хрущов Микита.
Пили вони і їли
За дружбу до могили...
Для кожного ж бандита
Вона завжди відкрита!

*

У МАНИЛА Є ДОБРО

/ За Вас. Б. /

У Манила є добро:
З-заду встромлене перо...
Як Манила розпера,
Чути "Постріли з пера"!

ЛИНЕ ПТИЦЯ

Лине птиця невелика...
Я приглянувсь – то Мандрика.
Хоч ця птиця трохи дика,
Але більша за М. Брика!

*

ТИ, БРЕЖНЄВЕ...

Ти, Брежнєве, вже не залякуй дуже Мао:
Він землю відібрати має повне право...
Земля китайська та-і будеш й ти "китаєць",
Хібащо утечеш до США, неначе заєць.

–*–

УВ ОБІЙМАХ БІЛОДІДА

Бачить Кієвлєв-Кислиця:
Ген калюжа... Щось іскриться...
"Мабуть, золото блищить?"–
І стрибнув туди умить...
Тож і снідав, і обідав
Ув обіймах Білодіда...

УБОГА РІЧКА

Чому це Шерех занімів?
Куди його розбіглась тічка?
А як волав! А як гримів!
Та в береги ввійшла **убога** річка...

*

ВІДПОВІДЬ Ол. ЖОЛДАКОВІ

"Вітійствуй і кричи собі, Манило,
А наша правда ходить по землі.
Тебе я закопав давно в могилі
З тавром ганьби й прокляття на чолі!"
(О. Жолдак,"Дніпро",ч. 2,
зб. "Перевесло", Київ)

З тавром ганьби й прокляттями – авжеж!–
Плюєш на мене ти і шкіриш зуби клято,
Бо з партквитком в "раю" московському живеш,
Хрущову-Брежнєву вилизуючи п"яти...

**

ПОЕТО-КРИТИК В. С–Г

Друкує віршики й есеї,
В рецензіях гримить на всіх і вся...
І верещить у "Прометеї",
Немов у просі порося...
Хоч він на всіх махає києм,–
На нього чхають Львів і Київ!

М. Щ.

Сидить в Ньюарку, мов хом"як,
І пише віршики сяк-так:
Йому здається, що він – геній,
Що більший він за Дуряківця...
А він – звичайний пустомеля,
Бо захалтурився по вінця...

*

ІКер

Хоч йому вже літ чимало,
Та ще й досі він Івась,
Любить славу він і сало...
І дівчатам каже стало:
– А до серця мого зась!

* *

СЛОВ"ЯНСЬКІ ЗОРІ

Ол.Воропаєві

Хоч Правда брехнями підбита,
Слов"янські зорі скрізь палахкотять...
Ані Берлін, ні Лондон гордовитий
Не зможуть нас за горло взять:
Ідуть полки, поети, космонавти...
Палахкотить слов"янське Сонце Правди!

В. ДУБИНА

Василь Дубина одубів:
Не лине вже надхненний спів,
Сидить в Чікаґо в закапелку,
Заткнувши... Ганні Червінь пельку...

-*-

КНИГАРНЯ "ОРІОН"

В книгарні в нас книжки й копита:
Кізко, Скорупський і Курпіта...

* _ *

ХОР ЛІЛІПУТІВ

Дривнич, Деснянський, Підгайний –
Хор ліліпутів звичайний...
Дайте їм розуму й сили,
Щоб зрозуміли Манила!

ГНАТ О. Д.

Ой, Діброво, ти, Діброво,
Щось не чуть тебе ніде,
Бо не Муза, а корова
За налигачем іде...

ВІРШОПЛЕТИ

(Тичині, Рильському, Сосюрі, Бажанові,
Малишкові, Павличкові, Драчеві, Коротичеві та ін.)

Ми сильні тим, що хочем жити,
Що нас, мов дурнів, всюди бито...
Ох, киньте нам недогризок із столу
Або з Москви хоч волю куцу й кволу,

А ми вже будемо вам вік служити –
Кайданним даром дорожити!

Ми ж українські віршоплети:
Брати ми всі й палкі естети...
Ми – холуї із орденами...
Хай гине той, хто йде не з нами!

Ми нашу славну Україну
В Москву ведем – під ґільйотину!!

-*-

Я. С.

Ти рачки виліз на Парнас,
Ти сам про себе оди пишеш
(Твої ж це скрізь Н.Н. і Ярс)...
Хоч доктор ти, та серед нас
Убогий ти, неначе миша.

Й. СТАЛІН

" Сталін – вождь усіх трудящих!"–
Кажуть так більшовики...
А насправді – хижа паща...
Україна з ним пропаща...
Прокленуть його віки!!

*

БІЛЯ ПАм"ЯТНИКА І. КРИЛОВУ

(На чужі мотиви)

Дідусь сивавочуб з ґраніту-висоти
Приглянувся, як бавляться внизу хлоп"ята,
Подумав так собі:" О, милі москалята,
Які ж, як виростите, будете с к о т и!"

-.-

Юр. МЕЛЬНИЧУКОВІ

Ти до "Свободи" сунув носа
Та й вискочив, мов жаба з проса,
І квакаєш у "Літганчірці",
Що ми – не ми, що ми тут вівці...
А я скажу тобі до слова,
Що ти – холуй Москви й Хохлова...

Іван МАНИЛО-ДНІПРЯК

Глібів, Гребінка, Манило...
Лессінґ, Езоп і Крилов...
Всі вже давно у могилі,–
Я ж іще жив і здоров!

-*-

ДОБА МИШУГИ...

Доба Мишуги прошуміла,
Зів"яв навіки лже-титан...
Чому ж Драган, мов голуб білий,
Йому виспівує пеан!?

–

ВЧОРА Й СЬОГОДНІ

/ На чужі мотиви /

Цілуючи її, ти вчора клявсь богами:
Про це ніде й ніхто не буде знати,
Мовляв, сховаєм таємницю поміж нами...
Сьогодні ж лікареві все сказав ти...

ОСТАП Т-Й

Лиш тому, що у ЗУДАКу

Шось там робить він, сарака,
Лиш тому ,ох, лиш тому
Всі поклони б"ють йому!

Без ЗУДАКу наш сарака
Жив би десь в районі Гака...

* - *

НЕ ПИСАРЧУК

Ні, Панч Петро – не писарчук,
А повістяр і романіст...
Йому вклонився Корнійчук
І Нижанківський – гуморист.
Вже В. Чапленко й Гедзь Василь
Йому не зменшать творчих сил!

*

ДРАГАН над ГУДЗОНОМ

В Парижі був він і в Мадриді,
І був би тамечки занидів,
Та зжалівся над ним Мишуга
І звідтіля забрав, мов друга,
До Джерсі Сіті, до Гудзону,
Щоб тяг "Свободу" аж до скону...

Г.К.

Півбрехович,
Півкротович...
Шо за овоч? –
Которович!

*

"Зразкова доярка"

Доярочка корівоньки доїла,
Прийшов колгоспний голова
І за "живе" схопив її (та й писнути
не сміла)...
Овва!
Тепер у неї молока надої збільшились
разів у два...
За цю "зразкову" працю голові не жаль
Їй видати медаль...

- * -

"ХВАНАБЕРІЯ"

Одчинив у Вічність двері я –
Скрізь хохлацька "Хванаберія"...
Що за люди? З якій ері я?
"Хванаберія", "Хванаберія"!..
Хоч далеко Есесерія –
Стогне-крекче "Хванаберія":
" А ні сили, а ні жару
Нам нема з "ВОЛОСОЖАРУ"...
Вже піввіку в еміґрації
Нас жере асиміляція.
Наші діти-ренеґати
Виганяють нас із хати!

Наші діти – пустоцвіти,–
Україна їм не світить!
Наші діти і ми з ними
Призабули Край родимий!
Тут ми, гей, не голопупи,
Хоч смердять вже наші трупи!..

Отака то "Хванаберія"...
А де ж наша укр. імперія??!

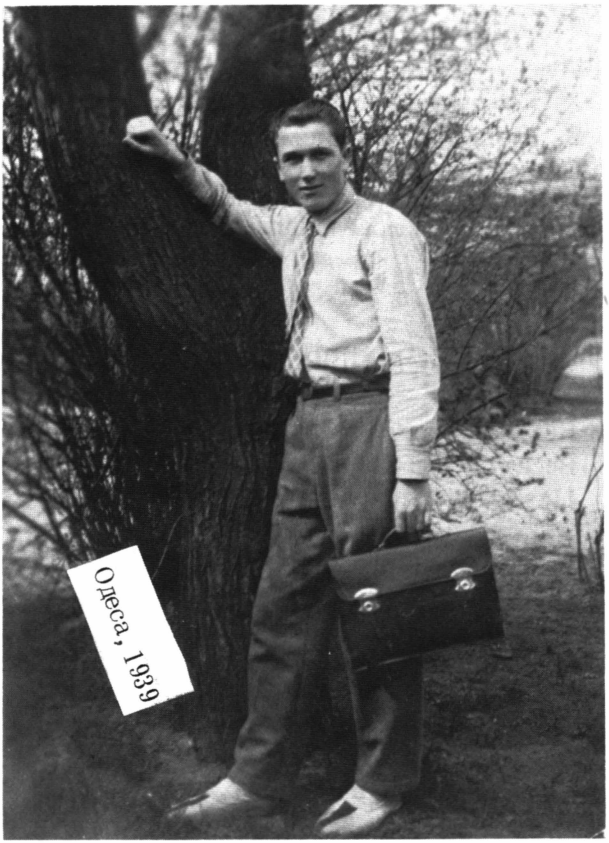

МОЯ ПОРАДА

Раз Мазепа Ісаак
Мені радив так і сяк,
Я ж йому давав пораду
Відбагрянити УНРаду...

П. ВОЛИНЯК

Хтось пустив, неначе здуру
В „Нові Дні“ Волиняка...
Пише, пише він халтуру
Ще й валяє дурака.

Павлові МАЛЯРЕВІ

Без хліба „ХЛІБ“ не буде хлібом...
Весна ж без сонця — не весна...
Не будеш ти ані Наґібом,
Ані надхненним Андре Жідом,
Хоч дідом можеш буть сповна!

БАО-ДАЙ

Сидить на троні Бао-Дай
Та все благає: дай і дай...
А я йому: О, Бао-Дай,
Нарешті й ти нам щось віддай!

ПІСНЯ ПРО БРЕЖНЄВА

(За М. Рильським)

Із-за гір та з-за високих
Хижий Брежнєв виліта...
Не зламати крил широких,
Не спинить його "кнута"...

До комуни всі ми линем,
Труп вже сталінський зачах...
Льотом сонячним, орлиним
Кат показує нам шлях.

Хай шумить земля піснями
В цей московський гордий час...
Брежнєв ще живе між нами,
Дух Косиґіна між нас.

Нам скорились польські води
І Болгарії поля,–
Розспівалися заводи,
США нам килим вистеля...

Уперед полком єдиним
Сила Брежнєва іде.
На гаку новім, орлинім
Всіх Андропов поведе...

Передсмертними вогнями
Нам сія московський час...
Брежнєв ще живе між нами,
Труп вже Сталіна між нас!

1975

МОНОЛОГ "СОНЯЧНОГО ЧОЛОВІКА" ОЛЕКСИ РАНЯ

Упаду, незнаний, від утоми,
Мов Петро Криниця, я — руїна...
На кулі пшеничної соломи
Нам присняться ниви України.

Холодно! Душі мені й привіту!
Десь в Одесі, певно, вже весна є?..
А я тут конаю від пристріту
В лозняках далекого Дунаю.

АНДРІЙ МАЛИШКО

Ген далеко в полі — голуба манишка!
(На Гудзоні місяць — лебідь на Дніпрі).
Літню хмару, мов Андрій Малишко,
Колисає жайворонок угорі.

Запалив поет московську "папіроску",
І послався дим по не своїй землі...
Друзі, друзі! Гляньте: закохався "вдоску"
Молодий Малишко в зорях на Кремлі!

ЯРОВІ СЛ.

На кладці біля тебе я стою...
Я руку дружби знову подаю...
Чому ж мовчиш, забувши Дніпряка-Манила?
Невже осліп, старий,– і ворухнути язиком несила?

***

Б. ОЛЕКСАНДРІВ

Він видав збірники (і дуже рад!)
"Камінний берег" і "Камінний зад".
"Камінного господаря" ушкварить теж...
Політ "фантазії" не має меж...

Червона Хохландія

ПЕРВЫЙ ХЛЕБ ГОСУДАРСТВУ

МУХИ І БАНДЕЙРА

– О, мила жіночко! Закрий, будь ласка, двері:
В кімнаті мухи завелись...
Від них біда, куди не подивись,
Вони он спати не дають Степанові Бандейрі!
Враз обізвались Мухи-набридухи
(Чи це пародія, чи що це в біса є?!):
– Бандейро, слухай:
Без нас і ти б проспав оунівство своє!..
На розі у Вола це ж ми також "орали"...
Вперед, вперед, Бандейро, до Валгалли!

ЛЮБЛЮ ТЕБЕ...

Курай, полин та молод-молочай...
Зелений гай... Криниця у ярузі...
А ген вози, мов лебеді, ячать,
Снопами навантажені, на виднокрузі.

О, Краю мій! Люблю тебе таки
За сміх і плач, і голубі палати...
Люблю й за те, що ти уже віки
Умієш з попелу вставати...

З літературного архіву
* * * * * * * * * * * * * *

НОВИЙ НОСТРАДАМУС

Колись, ще в таборовій ері нашої історії, знаний поет-байкар, Іван Манило, створив сам про себе самого такий шедерв поетичного куншту:

Глібів, Гребінка, Манило...
Як це велично звучить!
Слава про мене б гриміла,
Тільки народ щось мовчить...

Є всі познаки на небі і на землі, що, ось-ось, і настане велика переміна, що народ перестане мовчати, а слава про друга Івана прогремить світами! Саме недавно ми довідались з преси та з окремих листівок-памфлетів, що друг Іван Манило перекваліфікувався з байкара на астролога, такого, скажемо для прикладу, українського Нострадамуса!

Треба, однак, дати кредит другові Іванові, що він не зачинав історії від себе, а пошукав собі великого передвісника, чи, так би мовити, предтечу, саме того, вищезгаданого французького астролога жидівського роду Нострадамуса, який жив перед 400 роками і залишив по собі капітальний твір з царини передбачування майбутнього п.з. „Центуріес".

Нам, може, не так важливий у цьому випадку твір самого Нострадамуса, як коментар чи доповнення до нього, пера Івана Манила. А він, цей коментар, починається так:

„Перенаселений Жовтий Схід, тобто Китай, який має вже 800 мільйонів населення, дуже легко може кинути на всі фронти проти Росії сто мільйонів бійців, озброєних, як то кажуть, до зубів, і ніяка Червона армія не зможе їх спинити. Китайці дійдуть аж до Парижу затопивши в жовтому океані Росію, Німеччину, Францію та інші держави.

Мине, можливо 2-3 роки. Китайці будуть китаїзувати Росію і в хвіст, і в гриву. І здаватиметься, *що не буде цьому кінця. Але тут вступить у війну Америка і знищить китайців новою, невідомою і невидимою зброєю. В огні згорять китайські бази, ескадри, орди. На руїнах СССР виростуть нові, незалежні дер-*

жави, встане, мов Дніпровий Прометий, Нова Україна — „Сполучені Штати України" (про це читайте в книзі „Меч Святослава", на 71-ій сторінці)".

Далі наш Нострадамус-Манило передвістує, що після знищення жовтої архи потуги, Сибір буде приєднаний до Аляски, бо ніяка Америка не віддасть його ні Росії, ні Китаєві, ні Японії. Так Росія розплатиться з Америкою за всі борги, ще з другої світової війни. На Близькому Сході, — передбачає колеґа Манило, — можливо спалахне війна за нафту, а закінчиться вона тим, що араби і далі пастимуть ослів, кіз і верблюдів, і виросте, на диво всьому цивілізованому світові, могутній Великий Ізраїль!

Тоді постане опора всього світу — „вісь" Вашинґтон-Київ-Тель-Авів",... що палахтітимуть своїм сяйвом над віками! „Тлінні останки Мазепи, Петлюри, Скоропадського, Бандери, Мельника, Маланюка, Осьмачки, Мелешка та інших визначних українців будуть перевезені до українського Пантеону Слави, що постане на острові Хортиці, саме там",... де я колись вчився і відпочивав над Дніпром, у дубовому гаї", — запевняє наш Нострадамус-Манило.

***Наш ворожбит** не згадує **якось і не** натякає, що **станеться з його власними** „тлінними останками", чи і їм не **стелиться** прямий шлях до „Пантеону Слави"?.. **З чого треба** додуматись, що друг **Манило** сподіється щасливо та в доброму здоров'ї дожити цих великих перемін, — чого йому від щирого серця бажаємо!*

Ікер.

... Коли забили Президента Кеннеді, я надрукував у "Свободі" поезію "Джанові Ф.Кеннеді".Від Пані Кеннеді я одержав тоді такого листа:

Mr J Manylo

Jacqueline Kennedy

Mrs. Kennedy is deeply appreciative of your sympathy and grateful for your thoughtfulness

ДРУЗІ "ВОЛОСОЖАРУ" – МОІ ДРУЗІ

(Вони замовили багато різних книжок, які я поширюю вже понад 30 років... Також висилали на пресфонд "ВОЛОСОЖАРУ" по 50 – 30–25–10–5 і по кілька долярів. Так, І.Толочний замовив у мене книжок майже на 200 долярів, а К. Лисюк вислав на пресфонд понад 50 дол За ними йдуть Юл.Мовчан, П.Кірик,Марія Романець Я. Сокіл та інші).

Друзі й прихильники моєї творчости:

І.Толочний	К.Лисюк	М.Романець
Ю.Мовчан	П. Кірик	Я. Сокіл
З.Дончук	А.Орел	Ол.Кобаса
Ів.Сандул	Р.Кухар	В. Охріменко
М. Лавренко	А.де Шудрий	Р.Кушнірчук
Г.Гордієнко	Б.Вишатицький	А.Біловус
К.Лотоцька	А.Горбуля	Т.Чубенко
В.Болонка	А.Кирилюк	Ол.Рань
Тулевітрів	Л.Пилипенко	Ів.Куйдич
М.Бойко	П.Завальницький	О. Бунт
О.Кархут	Г. Балабан	К.Клепачівський
Шуб"як	А. Слюсарчук	І.Кмета-Ічнянський
І.Саламаха	І.Запар	М.Білокур
М.Дозорський	І.Карась	Д.Тереник
М.Горішний	І.Конько	І.Ковальчук
Ю.Криволап	М.Онисько	Гр.Кудін
П.Фуголь	В.Яцейко	Л.Коленська
О.Шпак	В.Сеник	Д.Теремецький
О.Воропай	С.Підкова	А.Кушнір
А.Аврам	І.Дзядів	М.Заблуда
І.Шонда	о.М.Угорчак	С.Шевченко
Р.Метельський	Й.Безушко	М.Янов
Ів.Халява	В.Миронюк	Н.Щербина
В.Волков	Д.Міршук	В.Зубач
І.Діденко	О.Якимчук	М.Сентий

І.Глинський
В.Теодорович
Р.Лисяк
Г.Мироненко
Г.Домашовець
О.Конько
Г.Гордієнко
Н.Щербина
В.Сім"янев
Е.Петруша
М.Голуб
В.Василів
В.Флюнт
О.Бунт
Й.Богданик
Л.Коник
Г.Бистрицький
Ів.Посипайло
М.Щербатий
О.Макогін
І.Івасів
А.Байрак
Ф.Мартинюк
В.Козич
Ф.Франко
В.Волошина
С.Фрацян
М.Палій
І.Татомир
А.Сідорко
П.Михальський
М.Кухаришин
М.Сайняк
М.Іжкун
Г.Кібел
Я.Зозуля
Д.Максимів

І.Демидчук
С.Зеркаль
І.Коровицький
Ж.Сак
В.Куліш
В.Кінаш
В.Болонка
А.Бондаренко
В.Лоян
К.Клепачівський
Р.Кухар
Д.Николенко
В.Коваль
Р.Рудавський
Н.Роговський
М.Яблінчук
О.Крайчик
Е.Блавацька
М.Дозорський
Я.Ємець
І.Бакович
В.Слонський
М.Янов
М.Фесенко
О.Федько
О.Запорожець
І.Костюк
Мих.Стефанів
К.Хижняк
С.Мандюк
І.Данилович
Д.Харченко
К.Зима
М.Сохацький
А.Сфіл
Д.Груенко
М.Микицей

Л.Зайців
І.Мельник
Г.Карнаушенко
М.Федорович
І.Куйдич
М.Сердюк
І.Ліл
М.Стефанів
П.Біленький
Е.Ляхович
І.Кмета-Ічнянський
М.Вінтонів
О.Яременко
М.Боровик
І.Ляшко
Г.Козак
М.Нечет
М. Шквар
П.Король
Г.Прихідко
Е.Писарський
П.Шахів
А.Міскевич
ЗБ
Ж.Яценко
М.Топорович
В.Пакуляк
В.Возний
В.Бородайко
П.Тимченко
М.Ковалюк
П.Карега
П.Молофій
Ів.Рак
С.Сорочинський
М.Кміт
Яр.Цьобан

ДАЛІ БУДЕ! ХТО НАСТУПНИЙ? Щиро дякуємо!!

ЗМІСТ

ПЕРЛИНИ ДНІПРОВИХ БЕРЕГІВ

* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *

На подвір"я моє журавлі прилетіли. . . 5
Над Каневом зорі. . . 6
Мрії . . . 7
Коли вмирають дівчата. . . 8
Зустрілись ми... 9
Осел і Заєць. . . 10
Свиня і Меч . . . 11
Млинокузня . . . 12
Блакитна гондола . . . 13
Кума. . . 14
Великан. . . 15
В Нью-Йорку... 16
Хвилі... 17
Л.Коваленко. . . 18
Гимн сучасної України. . . 19
Одужання. . . 20
В.Ворскло . . . 21
Про М.Понеділка . . . 22
Ренеґатам. . . 23
Солов'ї та Осли. . . 23
Мастак. . . 24
Кінь та Свиня . . . 25
Ю.Косачеві ... 26
Бугай-пропаґандист... Віна. . . 27
До В.В. . . . 28
Ведмідь і Гадюка ... 29
Баран ... 30
Сон Зайця ... 31
"Друзі" ... Плутон і Чу Ен-лай . . . 32
Троянда ... 33
Копиця . . . 34
Г.Діброві . . . 35
М.Понеділок . . . 36
Молитва чухраїнця ... 37

"Меценат" . . . 38
Лисиця та Їжак . . . 39
Хохландіє! ... 40
Семпер ідем . . . 41
Богиня ... 42
Абрикоси цвітуть... 43
Монолог Маланюка ... 43
Як дбаєш, так і маєш ... 44
Море й Ріка ... 44
Велика Хмара ... 44
Перлина ... 44
В серці у моїм ... 45
Дещо про Нострадамуса... 47

ХОХЛАНДІЯ 50
* * * * * * * *
Туристка ... , Ів.Драч . . . 51
Ол.Де ... 52
Вас.Ч. ... 52
Л.Полтаві, Л.Лиманові ... 52
С.Ковпак ... 53
"Північне сяйво" ... 54
ОУП "Слово" ... 54
Про Колосову ... 55
Не допоможуть... 55
А.Гак ... 56
"Модерністи" ... 56
Й.Лис-гір до Л.Доб-кого ... 56
Ол.Запорізькому ... 57
Форд до БРежнєва приїхав... 57
"Мітла" ... 58
Л.Орли-Ра ... 58
Літ.чекістам .. 58
"Вічний рай" ... 59
Б.Крав-ву ... 59
Блискавиця ... 59
Ю.Мовчанові ... 60
Юр.Б. . . . 60

Коректорові "Шляху Перемоги" . . . 60
Видавцеві Б.Рьом-кові 61
А.Орел . . . 61
Люблю . . . 61
І.Ле . . . 62
Едв. К-к ... 62
Солженіцинові ... 63
Гість з Европи ... 63
"Визволяє ".. 64
Наші дружини ... 64
Реґрес ... 65
Я.Сл. ... 65
На смерть Шереха ... 65
Діоген і графоман ... 66
Два журналісти ... 66
Бара-гура ... 66
То не віє Дніпровій... 67
Педант Костюк ... 67
В чужій столиці... 67
А.Орлові ... 68
Ів. К-Р ... 68
Смерть графомана ... 68
Треба небагато ... 69
Г.Журба ... 69
І не ріжуть ... 69
Осьмачка ... 69
В.Вовк ... 70
Сидить баба... 70
О.Ковінька ... 70
Росія ... 71
Хрущов і Тіто ... 71
У Манила є добро... 71
Лине птиця ... 72
Ти,Брежнєве... 72
Ув обіймах Білодіда ... 72
Убога річка ... 73
Відповідь О.Жолдакові ... 73

Поето-критик В.Св-г ... 73
Мик.Щ. 74
ІКер ... 74
Слов"янські зорі ... 74
В.Дубина ... 75
"Оріон" ... 75
Хор ліліпутів ... 75
Гнат О.Д. ... 75
Віршоплети ... 76
Я. Сл. ... 76
Сталін ... 77
Біля пам"ятника Крилову ... 77
Ю.Мельничукові ... 77
Манило-Дніпряк ... 78
Доба Мишуги ... 78
Вчора й сьогодні ... 78
Остап Тарн-й . . . 79
Не писарчук ... 79
Драган ... 79
Г.К. ... 80
"Зразкова доярка" ... 80
"Хванаберія" ... 80
Моя порада ... 82
Волиняк ... 82
П.Маляреві ... 82
Бао-Дай ... 82
Пісня про Брежнєва ... 83
Монолог О.Раня ... 84
Малишко ... 84
Ярові С. ... 85
Б.Олек-в ... 85
Мухи й Бандейра ... 86
Люблю тебе... 86

З ЛІТ.АРХІВУ
* * * * * * * * *

Новий Нострадамус ... 87
Лист Пані Кеннеді. . . 89
... Друзі "ВОЛОСОЖАРУ" . . . 90

Книжки Івана Манила-Дніпряка

Колючий сміх /байки/, Авґсбурґ, Німеччина, 1946
Постріли з пера /гуморески, епіграми, пародії/, Авґсбурґ, 1947
Січ і відсіч /байки/, Мюнхен – Авґсбурґ, 1948
Запоріжжя сміється /поезії, гуморески, епіграми, пародії/, Авґсбурґ, 1950
Байкар /байки, поезії, гуморески/, Нью-Йорк – Вінніпеґ, 1953
Пеани і кпини /гуморески, байки, пародії, епіграми/ Нью-Йорк – Вайнланд, 1960
Грім за зорею /поезії, гуморески, байки/, Вайнланд – Нью-Норк, 1963
Україна сама... /поезії, баляди, гуморески, байки, літ. жарти/, Нью-Йорк, 1966
Меч Святослава /поезії, епіграми, байки/, 1973

Феномен (поезії, байки, гуморески, епіграми, дружні жарти та ін., Нью-Йорк, 1976)

АДРЕСА В-ва "ВОЛОСОЖАР"
(на 4-й стор. обкладинки):

Обкладинку малював
Яків СОКІЛ

ДЖАНОВІ Ф. КЕННЕДІ

Осінь, осінь! Над землею осінь
Пропливає, стелиться і йде...
А в твоєму буйному волоссі
Сивина сріблиться де-не-де.

Президенте! Міг ти уявити:
Білі коні... Гріб в сумних стрічках...
Прапором смугастим оповитий
По столиці твій останній шлях.

Світ увесь здригнувся від утрати,
Море суму скрізь і самота...
Президенте! Хто ж міг обірвати
Молоді, як сон, твої літа?

І здається: білогриві коні
Повернули в Білий Дім кортеж,–
І встаєш ти знову, сили повний,
І народам руку подаєш!!!

25-XI-1963 (див.89 стор.)

****

Mr. I. Manylo
Cumberland Road
Millville, NJ 08332 USA